

Христос Воскрес!

Шановні прикордонники, дорогі друзі!

З радістю вітаю всіх вас, ваших рідних і близьких, ветеранів Державної прикордонної служби зі Світлим Христовим Воскресінням!

Свято Пасхи символізує перемогу віри, надії та любові, торжество істини та справедливості, праведності та величі духу. Кожен із нас зустрічає його із відкритою душею і чистим серцем, почуттям радісної благодаті та очищення, надією на краще майбутнє.

Великдень – це символ торжества добра над злом і початку нового життя. Це свято дає нам впевненість в тому, що будь-які випробовування та труднощі можна здолати, що перемога над ворогом буде невідворотною.

Висловлюю вдячність кожному військовослужбовцю, працівнику за вашу сумлінну і самовіддану службу та працю.

Від усього серця бажаю вам Божої благодаті, миру, добробуту, злагоди та душевної величі. Нехай цей Великий День дарує всім нам непохитну віру в кращий завтрашній день!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Голова Державної прикордонної служби України
генерал-полковник Віктор НАЗАРЕНКО

Прикордонник України

№ 17 (5511)
29 КВІТНЯ 2016 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

України

Фото: Валерія ОЛІЙНИКА

4-5
стор.

Життя під «Зіркою Полин»

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло
1,422 млн осіб
та **369 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **1376** осіб,
зокрема, **2** незаконних мігрантів

Вилучено
8 одиниць зброї
та **45** боєприпасів

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **886 тис.** гривень

■ коротко про головне

Держслужба по-європейськи

Україна переходить на європейську модель оплати праці держслужбовців. Цей процес, відповідно до нового Закону «Про державну службу», починається 1 травня 2016 року і закінчується 2018-го. Документ передбачає поетапне введення відповідних заохочень, що дасть можливість залучити до державної служби кваліфікованих працівників. Також впроваджуватиметься конкурентна заробітна платня та уніфікована модель посадових окладів. Якщо сьогодні в структурі зарплати держслужбовця посадовий оклад складає лише 30 відсотків, а 70 – надбавки та премії, то після завершення реформування буде навпаки. Крім того, запроваджується трирівнева диференційована система з урахуванням юрисдикції держорганів. Так, на першому етапі посадовий оклад в центральних органах становитиме від 3,6 тисяч до 12 тисяч гривень. В областях – від 2,5 тисяч до 10 тисяч гривень, а на районному рівні – від 1,7 тисяч до 8,6 тисяч гривень. За законом буде проведено розмежування в оплаті для держслужбовців, а також політичних та адміністративних посад. Крім посадового окладу, використовуватимуться інші механізми стимулювання співробітників. Окрім коштів Державного бюджету, зростання заробітних плат останніх може відбуватися за рахунок коштів міжнародних організацій.

Світлана ДЕЙЧУК

Раритет повернеться додому

Стародавній меч епохи вікінгів, конфіскований минулої зими на естонсько-російському прикордонному пункті Лухамаа, буде передано 12 травня Україні, повідомив у вівторок портал Естонського телебачення ERR посол України в Естонії Віктор Крижанівський. «За день до цього до Естонії прилетить делегація з Міністерства культури України, яка 13 травня відвезе історичну знахідку до Києва», – додав він. Стародавню зброю виявили співробітники Податково-митного департаменту Естонії під час огляду на кордоні одного з вантажних автомобілів. У водія – громадянина Білорусі – не було дозволу на транспортування раритету. Під час експертизи з'ясувалося, що мечу близько тисячі років, а на аукціонах за нього можна виручити не менше 17 тисяч євро. Згідно з попередніми висновками фахівців Департаменту охорони пам'яток старовини Естонії, зброю X–XI століть було знайдено, ймовірно, на півночі Росії, і Естонія планувала віддати знахідку Росії. Проте пізніше Україна заявила, що меч виявлено у Волинській області та незаконно переправлено до Росії. Естонські фахівці прийняли українську версію, і меч було вирішено передати офіційному Києву.

Олена ТАЩИЛІНА

■ професіонали

Через іспит – до перемоги

В Адміністрації Державної прикордонної служби України підбито результати першого туру щорічного Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець».

Андрій КУЧЕРОВ

Змагання проводяться у кілька етапів. Наразі завершилося перше коло, яке виявило переможців на рівні відомства та, відповідно, претендентів для участі у другому етапі – загальнодержавному.

Організаційний комітет центрального апарату відомства під головуванням директора Департаменту персоналу полковника Олени Волобуєвої, підбиваючи підсумки своєї роботи, визнав Анатолія Лютого, головного спеціаліста відділу планування, державної служби, довгострокових відряджень та нагород управління кадрового забезпечення Департаменту персоналу переможцем першого туру в Адміністрації Служби у номінації «Кращий спеціаліст».

Друге місце виборов Віктор Андріанов, головний спеціаліст сектору документального забезпечення Південного регіонального управління. У трійку призерів також увійшла

Людмила Даценко, головний спеціаліст відділу добору, розстановки та проходження служби офіцерського складу управління кадрового забезпечення Департаменту персоналу Адміністрації ДПСУ. Окремо з позитивної сторони було відмічено державного службовця Ірину Петренко, яка теж брала участь у іспитах.

Звертаючись до учасників конкурсу, заступник директора Департаменту-начальник управління роботи з персоналом Департаменту персоналу генерал-майор Валерій Калюжний висловив подяку всім

державним службовцям, які з повною віддачею працюють на користь прикордонного відомства.

«Ніколи не забувайте про своє високе призначення – вірно і чесно служити державі та своєму народу», – додав Валерій Олександрович, звертаючись до переможців першого етапу.

Таким чином, Анатолій Олексійович Лютий представлятиме наше відомство у другому турі конкурсу. Ця стадія проводитиметься за безпосередньої участі Національного агентства України з питань державної служби.

■ навчальні збори

Лейтенантський почин

На базі відділу прикордонної служби «Сопич» Сумського загону пройшли навчально-методичні збори з молодими лейтенантами. Цьогоріч офіцерський стрій загону поповнили дев'ятьнадцять випускників Національної академії Державної прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького, серед них – три жінки.

Роман ТКАЧ

Такі збори проводяться з метою надання допомоги молодим лейтенантам в адаптації на первинних офіцерських посадах, доведення до них єдиних вимог щодо організації службової діяльності, підвищення рівня професійної підготовки, проведення інструктажів з охорони праці та пожежної безпеки тощо. Згідно з наказом по загону за кожним молодим офіцером закріплено найбільш підготовлених і досвідчених офіцерів-наставників.

Під час проведення занять учасникам зборів продемонстрували елементи органі-

зації служби в пункті пропуску та безпосередньо на ділянці держрубежу прикордонного підрозділу. Особливу увагу приділено профілактиці негативних явищ та протидії втягування правоохоронців у протиправну діяльність. З цією метою для проведення занять долучилися й представники органів прокуратури.

Після завершення зборів молоді офіцери відправилися до своїх місць проходження служби для виконання завдань за призначенням.

■ пам'ять

Трагедія без терміну давності

Викладачі та курсанти Національної академії Держприкордонслужби України взяли участь у мітингу-реквієму до 30-ї роковини Чорнобильської катастрофи. Захід відбувся біля пам'ятника «Героям та жертвам Чорнобиля» у Хмельницькому.

Володимир ЗАХАРЧУК

Аби вшанувати загиблих та згадати ту страшну трагедію, до монумента прийшли ліквідатори, вдови і діти чорнобильців, представники влади й громадськості міста. На честь жертв аварії відслужили панахиду. Після хвилини мовчання пролунали залпи військового салюту, а до підніжжя пам'ятника лягли квіти.

З нагоди 30-ї річниці трагедії на Хмельниччині нагороджено понад 70 ліквідаторів аварії. Серед них і співробітники прикордонного вишу: Василь Баранов, Світлана Пескова, Валерій Романчик, Юрій Мусевич, Валерій Шевчук та Людмила Лебедева.

«Багатох з учасників тих подій сьогодні вже немає серед нас. Проте їхня мужність та героїзм ніколи не будуть забуті й назавжди залишаться в наших серцях», – зазначив ректор Національної академії полковник Олег Шинкарук.

У результаті аварії було забруднено 200 квадратних кілометрів території області, але, як відзначили учасники мітингу, масштаби катастрофи могли бути значно більшими, якби тисячі добровольців не вийшли на бій з некерованим атомом. Загалом на Хмельниччині сьогодні проживає більше 8500 громадян, які постраждали від Чорнобильської катастрофи.

■ орієнтування

Оцінку поставив ліс

Упродовж двох днів у лісах Ківерцівського району під Луцьком проходив чемпіонат Держприкордонслужби зі спортивного орієнтування. У ньому взяли участь понад 120 вартових рубежу з усіх куточків нашої держави.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

Добрими словами напуття їх привітали начальник Луцького загону підполковник Олександр Соловей, заступник очільника Волинської обласної ради Роман Карпюк, заступник начальника відділу з питань фізичної культури та спорту Волинської облдержадміністрації Ігор Дмитришин, голови спортивного комітету ДПСУ Микола Подоляк і фізкультурно-спортивного товариства «Динамо» у Волинській області Василь Авраменко та інші. Віце-президент Всесвітнього альянсу пауерліфтингу в Україні Вадим Коцага, зокрема, наголосив, що прикордонники завжди демонстрували фізичну загартованість, що допомагає їм успішно виконувати завдання з охорони державних рубежів.

Після урочистостей з нагоди відкриття чемпіонату прикордонники вирушили до лісу, де спочатку відбулися індивідуальні забіги.

Одна з призерок змагань, 22-річна солдат Луцького загону кандидат у майстри спорту Анастасія Данилюк, віддихавшись після фінішу, розповіла, що не очікувала, наскільки важкою буде траса.

— Коли в країні війна, для прикордонника знання карти й місцевості дуже важливе. Він мусить знати територію, своє місце-знаходження і навіть дислокацію ворога. Щодо траси, то очікувала, що буде набагато легше. Вигравав той, хто шукав стежки, а не біг через хащі. Чоловіків було багато і дуже дивно, що вони боялися лісу, бо я бігла

впевненіше, ніж вони, — зазначила красуня-прикордонниця.

Лейтенант Юрій Тумак, який представляв на змаганнях Чернівецький загін, розповів, що спортивне орієнтування — сімейна справа для нього, бо цим займаються його батьки. На думку Юрія, знання місцевості допомагає як у службі, так і в повсякденному житті.

Значно легше займатися спортивним орієнтуванням тим прикордонникам, які на дозвіллі полюють. Для прикладу, старший прапорщик Луцького загону Володимир Вербінський заповнив, що його хобі — мисливство — значною мірою полегшує орієнтування на місцевості. «Дуже довго служив дільничним інспектором. Тому доводилося добре орієнтуватися і в лісовій місцевості, і в болотистій. До того ж я мисливець. А це дає неабиякі навички орієнтування в лісі.

■ самбо

На татамі вийшли найсильніші

На базі Луцького загону відбувся чемпіонат Держприкордонслужби із боротьби самбо, присвячений пам'яті загиблого під час виконання службового обов'язку в АТО молодшого сержанта Сергія Гулюка.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

Організатором змагань виступив спортивний комітет Держприкордонслужби спільно з Волинською організацією

фізкультурно-спортивного товариства «Динамо» України. Свої команди на турнір представили усі регіональні управління Служби, Навчальний центр ім. генерал-майора Ігоря Момота, Національна академія Держприкордонслужби, Окремий контрольний-пропускний пункт «Київ» і Головний центр зв'язку автоматизації та захисту інформації.

За рівнем змагань і цікавості поєдинків чемпіонат можна зарахувати до загальнодержавного, адже серед учасників — багато титулованих спортсменів. Три майстри спорту міжнародного класу, шість майстрів спорту України та тринадцять кандидатів у майстри спорту. Водночас на татамі вийшли випро-

Щодо шляху, який довелося подолати під час забігу, Володимир Вербінський сказав, що траса була складною. Біг ускладнювали окопи, ожина та роса. Утім, його результат теж серед найкращих — 13 хвилин 26 секунд на дистанції 2100 метрів.

За підсумками змагань в особистому заліку у різних вікових групах золотими призерами стали сержант Олександр Оліфіренко, лейтенант Геннадій Кузнецов, старший прапорщик Володимир Вербінський із Луцького загону та капітан 2 рангу Олександр Власюк із Одеського ЗМО. У командній естафеті зі спортивного орієнтування перемогу на чемпіонаті здобула команда Луцького загону, на другому місці — львівські «зелені кашкети», а третє посіли сумчани.

бувати свої сили початківці та професіонали, небайдужі до практичного застосування самбо у повсякденній службі.

Із вітальним словом до учасників змагань звернувся заступник голови Волинської обласної ради Роман Карпюк, перший начальник Луцького загону, голова організації спілки ветеранів ДПСУ Волинської області генерал-лейтенант у відставці Аркадій Яворський. Від імені Голови Служби учасників змагань привітав заступник начальника Північного регіонального управління з персоналу полковник Юрій Якобчук.

Під час відкриття чемпіонату хвилиною мовчання вшанували загиблих побратимів. До речі, із 100 учасників 43 спортсмени пройшли випробування у зоні АТО.

У своїх вагових категоріях найсильнішими виявилися старшина Олександр Вагралік і солдат Борис Ішук з Луцького загону, старшина Сергій Бобир, старший сержант Олексій Міженко та сержант Максим Мельник з Чернігова, а також представники Харківського загону старший сержант Віталій Дудник і молодший сержант Арутюн Саркісян.

Відповідно, за результатами чемпіонату перемогу здобула команда Луцького загону, а друге та третє місця посіли спортсмени Чернівецького та Харківського загонів.

Крім того, після закінчення змагань було проведено дитячу легкоатлетичну естафету, у якій залюбки взяли участь діти прикордонників та всі бажаючі.

■ гарячі будні

Схрон зі смертю

Реалізуючи отриману інформацію, співробітники оперативного підрозділу Краматорського прикордонного загону виявили неподалік лінії розмежування у зоні АТО схованку зі зброєю та боеприпасами. Оглядаючи нежиллий будинок в населеному пункті Неліповка, що на Донеччині, прикордонники знайшли схрон, в якому знаходились: постріли до підствольного гранатомета ВОГ-25 — 9 штук, СПГ-9 — 1 штука, гранати РГН-2 штуки, РГД-5 — 1 штука, патрони калібру 5,45 — 435 штук, калібру 7,62 — 1287 штук, калібру 12,7 — 7 штук. Співробітники Держприкордонслужби відразу поінформували взаємодіючі правоохоронні органи з цього приводу та представників Державної служби з надзвичайних ситуацій.

Олександр ШАПОШНИК

Спринт виграла прикордонники

На одній з ділянок відділу «Красноільськ» Чернівецького прикордонного загону мобільна група виявила невідомих. Побачивши прикордонників, останні кинули свої пакунки й намагалися накинати п'ятами. Охоронці кордону поставили до відома своїх румунських колег і почали переслідування незнайомих. Аби затримати спринтерів, було задіяно додаткові наряди. Невдовзі прикордонники зупинили п'ятеро осіб, які намагалися подолати заборонений паркан. При цьому мобільній групі довелося здійснити попереджувальні постріли вгору. У ході наступних пошукових заходів за кілька метрів від держкордону задіяні резерви затримали ще двох осіб, а група реагування від ВПС «Красноільськ» — одного «бігуна». Загалом прикордонники виявили і затримали вісім осіб, які намагалися переправити в Румунію 24 пакунки з тютюновими виробами. На затриманих осіб складено процесуальні документи за ст. 202, ч.2 185-10, ч.2 204-1 КУпАП. Матеріали передано до суду.

Людмила ТКАЧЕНКО

Бурштинова фура

У міжнародному пункті пропуску «Ягодин-авто» прикордонники Луцького загону разом із представниками СБУ в ході спільного огляду кабіни вантажівки виявили під панеллю приладів та під декоративною обшивкою спального відділення перемотані скотчем пакунки з необороненим камінням бурштину вагою 5 кілограмів 840 грамів. Пояснити, звідки взялося каміння в його автомобілі, 40-літній водій-далекобійник не зміг або робив все для того, щоб охоронці кордону в це повірили. У результаті, каміння бурштину відправлено на експертну оцінку, автомобіль як засіб незаконного переміщення товарів оцінено у суму 277 тисяч гривень та вилучено.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

■ зона відчуження

Тут немає традиційних атрибутів кордону. Тут тихо і майже безлюдно. У цих місцях не побачиш ані контрабандистів, ані нелегалів. Це особливий рубіж всередині країни. Він з'явився рівно тридцять років тому, коли екологічна катастрофа назавжди затаврувала цей мальовничий куточок українського Полісся похмурою назвою «Чорнобильська зона».

Відтоді час тут вимірюється напіврознадом ізотопів. За три десятиліття найбільш смертоносні з них – цезій-137 та стронцій-90 – наполовину втратили свою руйнівну силу. Однак для того, аби у цьому місці знову могли поселитися люди, має змінитися ще не одне покоління.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Українські прикордонники охороняють зону відчуження по її зовнішньому периметру. Це майже 143 кілометри межі, що відділяє «мертвий регіон» від решти України. Цю місію покладено на два підрозділи Житомирського загону – відділи «Іванків» та «Млачівка». Саме у перший з них прибула наша творча група, аби більше дізнатися про службу тутешніх «зелених кашкетів» та з'ясувати, чи справді Чорнобильська зона за три десятиліття після трагедії й досі приховує небезпеку.

Контрольно-пропускний пункт «Дитятки», через який ми збираємося в'їжджати на закриту територію, розташований на автошляху Київ – Чорнобиль. Цього дня тут несподівано багатолюдно. Співробітники Національної поліції, яка відповідає за порядок всередині зони, пояснюють такий наплив наближенням сумного ювілею.

Дозиметричний прилад POLIMASTER, який ми завбачливо прихопили з собою, показує рівень випромінювання під час усієї подорожі. Поряд з «Дитятками» його показники – у межах норми. Одиниця вимірювання – зіверт, який доволі умовно дорівнює 100 рентгенам. Зазначимо, що допустима безпечна норма – до 0,3 мікрозіверта на годину.

Неподалік пропускного пункту припаркувався звичайний, на перший погляд, мікроавтобус. Перед нами – мобільний автоматизований радіаційний комплекс, створений на базі автомобіля «Форд Транзит». Це – техніка прикордонників і призначена вона для контролю за переміщенням ядерних та радіоактивних матеріалів.

– Цей комплекс обладнано детекторами гама-нейтронного випромінювання, – пояснює начальник відділення радіаційно-хімічного і біологічного контролю відділу «Овруч» Житомирського загону старший прапорщик Андрій Сторожук. – Якщо у радіусі п'яти метрів проїде забруднений транспортний засіб, на монітор оператора надійде сигнал тривоги. Тоді авто відправляють на майданчик поглибленого огляду.

СЕЛА-ФАНТОМИ

Проходимо стандартну перевірку у перепускному пункті – і вже за мить опиняємося на режимній території. Її площа – трохи більше 2000 квадратних кілометрів. Колись тут проживало близько ста тисяч людей.

Наш гід – співробітник держпідприємства «Центр організаційно-технічного та інформаційного забезпечення управління зоною відчуження» Олександр Рибак – знає про Чорнобильську зону майже все. За його словами, середній вік навколишніх поселень – а їх тут раніше налічувалося майже сотня – 300–400 років.

Тож люди відчутно потіснили природу. Тепер руїни будинків ховаються у суцільному морі рослинності. Природа, не вагаючись, забирає своє...

Дорогою зупиняємося біля одного з сіл – Залісся. До трагедії тут проживало майже три тисячі мешканців. Тепер – лише обвалені дахи, зруйновані паркани, а крізь мертві зіниці вікон можна побачити зігрілі речі колишніх господарів. Наш прилад показує рівень забруднення в межах норми. Проте – це лише ззовні. Заходити в будинки чи тинятися здичавілими садками нам не рекомендують.

На інше село – Копачі – вказують лише невеликі пагорби, бетонні колони колишнього

Життя під «Зіркою»

дитячого садочка та свіжофарбований монумент біля могили загиблих воїнів. Побойоючись пожеж, Копачі захоронили повністю. До речі, саме тут наш «Полімайстер» застережливо тріщить, демонструючи понаднормове випромінювання. Так і є: рівень радіації – 7,1 мікрозіверта на годину. При нормі, нагадаємо, 0,3.

ТУТ НЕ ПОБАЧИШ ДІТЕЙ

Чорнобиль – колишній райцентр, а тепер адміністративний осередок зони відчуження, зустрічає нас стелою у стилі пізнього СРСР. Спочатку місто справляє приємне враження: чисто виметені тротуари, рівенькі газони, заселені будинки. Втім, варто від'їхати від центру на якихось кількадесят метрів – і картинка одразу ж стає іншою: закинуті оселі, безлад та царство рослинності.

Проживають тут нині близько трьох тисяч осіб. Це переважно співробітники Адміністрації зони та силових структур. Кидається у вічі – тут зовсім немає дітей, а більшість мешканців ходить в уніформі.

У самому центрі – меморіал «Зірка Полин», відкритий до 25-річчя трагедії. У центрі композиції – янгол із сурмою, зроблений із залізної арматури, за ним – вказівники зниклих населених пунктів. Комплекс виглядає зворушливим і моторошним водночас. За звичкою дістаємо наш прилад: тут все у межах допустимого.

Інша справа – музей під відкритим небом, де зберігається техніка, що використовувалася при ліквідації наслідків аварії. Чудернацькі машини, схожі на міні-екскаватори і місяцеходи, ретельно деактивували. Однак повністю вичистити їх так і не вдалося. «Полімайстер» показує перевищення норми у три – чотири рази.

У САМОМУ ЦЕНТРІ «АРМАГЕДОНА»

Далі рухаємося у напрямку самої станції. Зупиняємося десь за кілометр від неї біля обвідного каналу. На тлі весняної зелені «об'єкт укриття» виглядає не таким вже й похмурим. Поряд з ним виблискує на сонці гігантська, схожа на ангар споруда. Це так званий контфайнмент – новий саркофаг, будівництво якого планується завершити до кінця листопада нинішнього року. Як розповідає наш гід, новозбудований «панцир» поступово насуватимуть на старий за допомогою спеціальних механізмів.

Найбільших клопотів прикордонників
Це – переважно молодь. Головна мрія
також зробити відео та «селфі», аби

Четвертий енергоблок тепер мало нагадує той, який ми звикли бачити у кінохроніках. Ніщо, на перший погляд, не вказує на страшну загрозу, яка зачалася за бетонними стінами. Ми – біля пам'ятника жертвам аварії. Звідси видно, як на одному з виступів станції метушаться люди у білих комбінезонах. Вони готують споруду до нового укриття і працюють тут всього по декілька годин. Такі надзвичайні заходи цілком зрозумілі: навіть біля нас лічильник видає суцільний зловісний тріск. Радіаційне випромінювання тут – 3,4 мікрозіверта на годину – удесятеро більше від норми. І це при тому, що майданчик спеціально підготовлено для туристів.

ПРИВИД МІСТА

Побувати у зоні відчуження і не потрапити до колись квітучого міста енергетиків – позбавити себе усієї повноти вражень.

ю Полин»

Тому приїжджаємо в Прип'ять – один із найкращих зразків радянського містобудування. Жити тут було престижно і комфортно. Середній вік мешканців супутника ЧАЕС (на момент аварії їх було приблизно п'ятдесят тисяч) – 26 років. У місті працювало 14 дитячих садочків.

Про той добробут тепер нагадують вивіски громадських закладів, парк із облущеними атракціонами та руїни одного з перших радянських супермаркетів.

Що ж стосується показників «Полімайстера», то вони залежать від місця. До при-

кам завдають так звані сталкери. Мета – пройти певну відстань, а потім хизуватися у соцмережах.

кладу, біля одного з металевих люків поблизу знаменитого «чортового колеса» прилад продемонстрував десятикратне понаднормове випромінювання.

ПІДРОЗДІЛ З ОСОБЛИВИМИ ПОВНОВАЖЕННЯМИ

Із майже 87 кілометрів ділянки відповідальності ВПС «Іванків» 75 припадає та тилову межу зони відчуження. До складу підрозділу входить прикордонний пост «Орлан» та місце довготривалого несення служби «Страхолісся».

У перший із них ми приїхали саме тоді, коли прикордонний наряд отримував зброю та готувався вийти на охорону кордону. Хлопцям належить пройти до десяти кілометрів уздовж «колючки». Вони епікіровані за всіма правилами: автомати, спорядження і обов'язкові радіометричні прилади.

Прямуємо за нарядом. Тут все дуже схоже на справжній кордон, однак про те, що це особлива ділянка, говорять жовті застережні знаки з чорними «пропелерами». Наразі все спокійно.

Утім, присутність журналістів біля паркану не залишилася непоміченою: вже за кілька хвилин неподалік нашого мікроавтобуса гальмує поліцейський «Ланос». Опецькуватий чолов'яга розвиває напроуд хорошу швидкість. Представляється: співробітник місцевої поліції. Просить документи і лише потім промовляє: «А мені сказали, що тут шпійони з'явилися!» Виявляється, про нас його не попередили, а про появу поблизу паркану чужинців повідомили місцеві жителі. Насправді це дуже добре, бо означає, що «локальна» система оповіщення працює без збоїв.

СТАЛКЕРИ І ВЕДМІДЬ

Найбільших клопотів прикордонникам завдають так звані сталкери. Цей вид нелегального туризму в Чорнобильську зону відчуження з'явився в Україні після виходу комп'ютерної гри S.T.A.L.K.E.R.: Shadow of Chernobyl 2007 року.

Сталкерством займається переважно молодь. Головна мета – пройти певну відстань, а також зробити відео та «селфі», аби потім хизуватися у соцмережах. Такий собі збочений драйв...

У вихідні та за гарної погоди екстремалів затримують доволі часто. Саме перед нашим приїздом двох таких горе-мандрівників перепинив спільно з працівниками поліції дільничний інспектор прикордонної служби прапорщик Віталій Невмержицький.

Нам показали місце, де порушники намагалися потрапити у зону. Показники дозиметра там не перевищували норму. Проте, за словами інспектора, за загородженням є «точки», де за годину можна отримати доволі високу дозу опромінення і з таким «подарунком» повер-

нутися на «велику землю». Та це ще не все. Легковажні зайди – загроза для довкілля. Адже навіть покинута пляшка під прямими променями сонця легко перетворюється на лінзу й може стати причиною пожежі.

Чатують на сталкерів і дикі звірі, яких у безлюдних хащах розвелася сила-силенна. Крім безневинних борсуків, зайців і екзотичних коней Пржевальського, тут комфортно почувуються вовки, дикі кабани та навіть ведмеді.

Як розповів нам перший заступник начальника ВПС «Іванків» старший лейтенант Микола Кузьмич, минулого року відпочинку клішногого завадила група нелегальних туристів. Від гніву «господаря лісу» хлопці рятувалися на пожежній вишці. З неї вони викликали співробітників поліції, і ті визволили бідаків з полону. «Впевнений, що це була їхня остання вилазка, – сміється наш співрозмовник, – окрім отриманих «незабутніх вражень» вони ще й заплатили штраф».

Інший «головний біль» – підприємливі жителі навколишніх сіл. Останні намагаються проникнути у зону, аби розжитися металобрухтом та розібрати на будматеріали те, що залишилося від покинутих хат. Коли ж настає сезон збору грибів і ягід, знаходяться й такі, що лізуть через паркан з кошиками. Про небезпеку та заборону місцеві чудово знають, але сподіваються на щасливий випадок.

НЕВДАЛИЙ РЕЙД БУРШТИНОВОЇ МАФІЇ

Ще одна серйозна загроза пов'язана зі спробами нелегального видобутку бурштину. Перших старателів-розвідників затримали у

Київської та Рівненської областей – позбулися транспортних засобів, а також знярядь.

ЗАГАДКОВЕ ГИРЛО

Ми приїхали у місце довготривалого несення служби «Страхолісся», аби вирушити до гирла річки Прип'ять. Саме по ній проходить водна межа зони відчуження.

У Київському водосховищі та на Прип'яті прикордонники несуть службу з використанням катерів. Наразі у «Страхолісся» перебуває на посиленні два з них – проекту Galia 640. Напрошуємося пасажирами.

Наш катер – потужний, маневрений та може перевозити оглядову групу. При повному завантаженні розвиває швидкість у 35–40 вузлів. На Київському морі це має велике значення, адже саме тут полюбляють промишляти браконьєри із забороненими сітками і навіть електровудками. У плани останніх тісне спілкування з правоохоронцями, звісно, не входить, тож щоб наздогнати порушників, потрібна прудка техніка.

Якихось півгодини безкрайніми просторами велетенської водойми – і ми біля першого буя, який вказує, що саме тут починається Прип'ять.

Той, хто говорить про фантастичну красу тутешніх місць, не перебільшує. Проте подекуди мальовничі береги попсовано покинутими після аварії заіржавілими суднами. Кажуть, вони і досі «фонять».

Один такий «раритет» визирає з кущів за кілька метрів від води. Підпливаємо ближче. Це те, що колись було пасажирським катером на підводних крилах. «Метеор» чи «Ракета» – тепер уже й не розпізнати...

Перше, що одразу кидається у вічі, – тут зовсім немає дітей, а більшість мешканців ходить в уніформі.

лютому нинішнього року. Як розповів заступник начальника штабу Житомирського загону підполковник Станіслав Малишев, на попередню розвідку покладів «сонячного каменю» за півкілометра від зони відчуження прибуло аж десятеро людей.

До справи «геологи» підійшли з розмахом – приїхали на чотирьох автомобілях з двома мотопомпами. Однак нічого знайти не встигли: знову ж таки завадили пильні селяни. Вони зателефонували прикордонникам, а ті у свою чергу – співробітникам Іванківського відділення поліції. Спіймані на гарячому старателі – жителі

По всій акваторії – куди не кинь оком – безлюдно. Ловити рибу та полювати тут категорично заборонено. На прощання міряємо радіацію: 0,25 зіверта на годину. На поверхні – норма. Однак ніхто напевно не знає, яка вона там, під товщею води – серед затопленої тридцять років тому техніки...

Наша подорож добігла кінця. Як і більшість відвідувачів Чорнобильської зони, ми залишали ці надзвичайно красиві, але приречені місця зі щемом у душі. ■

■ юні друзі прикордонників

Школярі – гості «Салашів»

Цей ранок для персоналу відділу прикордонної служби «Салаші» видався неспокійним. Його ритмічне життя та ранкову тишу потурбували веселі голоси дітлахів, які приїхали на зліт клубів юних друзів прикордонників.

Ярослава МЕЛЬНИК

Усміхнені обличчя та сяючі очі дітей однозначно й переконливо свідчили: для них – це святковий день. Цікавість у поєднанні з дитячою безтурботністю, хвилювання у передчутті змагань і веселий гамір поступово розтікалися спортивним майданчиком, розташованим поблизу офісних приміщень відділу.

Знайомство з підрозділом розпочалося із традиційної «лінійки» та мітингу, а потім – урочистого підняття Державного прапора України та стягу Держприкордонслужби.

Із урочистими вітальними словами до учнів Смолінської і Немирівської загальноосвітніх шкіл звернулися офіцери Артем Антонюк та Євген Попович.

■ підтримка меценатів

«Мій тато захищає Україну»

Ярослава МЕЛЬНИК

У рамках проведення масштабного соціального проекту «Мій тато захищає Україну», який стартував на Львівщині 2015 року для дітей учасників АТО та Героїв Небесної Сотні, у парку «Дитяча планета» міста Лева було організовано свято. На розваги в облюбованому центрі розваг зібралися діти військовослужбовців

Далі було найцікавіше: насичені позитивними емоціями змагання й конкурси. «Зелені кашкетки» підготували для своїх юних помічників низку випробувань: насамперед, на фізичну витривалість (підтягування на перекладині, віджимання, спортивна естафета), потім – тестування навичок з військово-прикладних знань і умінь (розбирання і збирання автомата АК-74), вправи на уважність і запам'ятовування.

Після змагань школярі представили зразки озброєння й технічних засобів охорони кордону, які вартові рубежу використовують під час служби. Кінологи показали роботу службової собаки з виявлення зброї в багажі та порядок затримання правопорушника.

У класі підготовки персоналу учням розповіли про особливості несення служби прикордонників, роль місцевого населення в наданні допомоги охоронцям державного рубежу, участь «зелених кашкетів» в АТО та разом переглянули один із випусків телепередачі «Західний кордон».

Логічним підсумком змагань стало нагородження переможців. ■

Львівського прикордонного загону. Відпочинок, на думку всіх учасників заходу, був неперевершеним: море вражень, знайомств і, найголовніше, – школярі та дошкільнята мали можливість провести цей день разом зі своїми батьками.

Завдання проекту – дати дітям зрозуміти важливість участі їхніх батьків у захисті держави, її територіальної цілісності та незалежності. А ще – якомога більше залучати їх до культурної та творчої активності, виявляти здібності та розвивати таланти. ■

■ веселі старти

Перші злети соколят

У Києві відбувся перший етап Всеукраїнської дитячо-юнацької патріотичної гри «Сокол» (Джура). Організаторів і учасників змагань гостинно прийняли у своєму військово-охоронному містечку представники Окремої комендатури охорони і забезпечення та Мобільного прикордонного загону Держприкордонслужби. Діти отримали присмні враження, а деякі з них навіть задумалися про військову службу, зокрема і прикордонну.

Марина КОВАЛЬЧУК

Майбутні захисники України змагалися у виконанні стройової пісні, стрільбі, творчому конкурсі, тактичній грі на місцевості, наданні медичної допомоги в екстремальних умовах, демонстрували свою ерудицію на етапі «Відун», а силу і спритність – на дорослій військовій смузі перешкод.

У 309-ій школі навчаються багато дітей, які разом з батьками змушені були виїхати з Криму та зони АТО. Вони й склали основу команди «Дикі бджоли», яка виборола друге місце.

– Військовим керівником у нас працював офіцер Дмитро Іллічов, – розповідає наставник команди заступник директора школи з навчально-виховної роботи Ольга Слободянюк. – Він пройшов війну з першого дня, отримав важке поранення і думав, що вже не зможе продовжити службу. Діти його не просто поважали, а по-справжньому любили. Але тепер офіцер видужав і знову вирушив на фронт. Команда викладається «на повну» – діти вірять: їхній результат підтримає наставника морально. Коли їхали сюди, хтось із хлопців сказав: хочемо потрапити на всеукраїнський фінал і щоб цей фінал проходив у Луганську. Щоб спочатку наші військові, а потім і ми усім «сепарам» показали, на що здатні.

– Я беру участь у змаганнях тому, що в майбутньому хочу захищати свою країну та своїх близьких. Якщо не я, то хто їх захистить, – зазначив учень 309-ої школи Олег Бухаленко.

Мабуть, найважчим випробуванням став «подарунок» від інструкторів прикордонників – силова виправа. Вона оці-

Показові виступи з військової тактики засвідчили дорослу злагодженість і ґрунтовну підготовку школярів. Конкурси проходили в атмосфері невимушеного спілкування з вартовими рубежів, які у вільні хвилини демонстрували техніку, озброєння та спорядження, а після завершення основної програми провели для дітей козацькі забави та нагородили кращих за виконання силових вправ.

– У змаганнях брали участь 26 команд, – розповідає головний спеціаліст відділу виховної роботи управління освіти Дарницької райдержадміністрації Вікторія Бекещенко. – Навантаження, яке ми дали дітям за три дні, знання, навички, а головне – воля до перемоги, спортивна толерантність і моральний гарт знадобляться їм у житті.

Вікторія Григорівна, самостійно пройшла смугу перешкод і запевнила що для дітей це не легке випробування.

За підсумками основної програми перемогли представники 329-ої школи «Логос» імені Георгія Гонгадзе. Президент учнівського самоврядування і командир рою (команди у грі «Джура») Єлизавета Стащенко здобула особисту першість на стрільбі з пневматичної гвинтівки.

– Збирала команду, намагалася усіх підтримати, згуртувати, – розповідає дівчина. – Це цікаво для мене. Відчуваємо себе одним цілим і налаштовані на перемогу. Гра «Сокол» – гарна нагода знайти друзів і перевірити свою цілеспрямованість.

новалася окремо. Під один рахунок трое хлопців команди підтягувалися на турніку, а двоє дівчат – віджималися від землі. Серед хлопців відзначилися учень 305-ої школи Ілля Ромашин (12 разів) і представник команди «Воїни світла» Богдан Носов (17 разів), а очолив трійку лідерів справжній атлет команди «Тризуб» Олександр Скоба з цілком дорослим результатом – 20 підтягувань. Серед дівчат найкращими стали представниця «Дарницьких орлів» Валерія Поліщук (34 віджимання) та учениця 280-ої школи (команда «Тризуб») Анастасія Варихалова (25 віджимань).

Тендітна Настя не боїться фізичного навантаження, вона гідно пройшла усі етапи змагань на рівні з хлопцями і своїм завзяттям не раз привертала увагу наших кореспондентів.

– Мені дуже подобається змагання та загальна обстановка – розповідає дівчинка. – Мій тато – військовий, а я сама хочу стати інспектором прикордонної служби, тому готуюся вже зараз.

Проте основний лейтмотив у розмовах молодих «Соколів» спільний – підтримати воїнів на передовій, показати усім, що про них не забули, що усі ми мріємо про мир, але при потребі Україну буде кому захищати і завтра, й за десяток років тому, що сильна, спритна, розумна й кмітлива, а головне – небайдужа патріотична молодь уже сьогодні демонструє чудові результати своєї підготовки та надзвичайно чітку громадянську позицію. ■

■ захист життя і здоров'я

Краще безпечніше, ніж швидше

Питання захисту життя та здоров'я прикордонників потребує особливої уваги. Адже служба вартових рубежів, пов'язана з підвищеною небезпекою. Крім того, і під час відпочинку також потрібно бути уважним і обережним, щоб уникнути травматизму.

Ігор ЛИСИЦІН

З настанням весняно-літнього періоду проблема профілактики захисту військовослужбовців від травматизму набула особливої актуальності. Адже саме з квітня по вересень суттєво збільшуються ризики. Це пов'язано насамперед із активним відпочинком на природі та проведенням сільськогосподарських робіт у позаслужбовий час. Як свідчить статистика, кількість нещасних випадків, які трапилися з персоналом відомства, залишається на досить високому рівні, а проведення профілактичних заходів, на жаль, не дає бажаних результатів.

Так, з січня по квітень цього року в Держприкордонслужбі обліковано 240 випадків травматизму, з них сім – з летальними наслідками, 45 – під час виконання службових обов'язків. Крім того, протягом звітного періоду сталося 20 випадків травмування в результаті ДТП, в яких постра-

дали прикордонники. Унаслідок цих трагедій двоє вартових рубежів загинули, а вісімнадцять отримали травми. Основними причинами були порушення Правил дорожнього руху – керування транспортними засобами в нетверезому стані, перевищення швидкості, незадовільний технічний стан автомобілів тощо. Також варто зазначити, що найбільша кількість тяжких і смертельних нещасних випадків на дорозі стається з вини водіїв 25–29 років, стаж яких за кермом становить близько року.

Слід також зазначити, що цього року почастишали випадки травмування через необережне поводження зі зброєю та підриив на невідомих пристроях. Унаслідок таких випадків загинув один і отримали поранення три військовослужбовці Держприкордонслужби. Основними причинами випадкових пострілів та необережного поводження зі зброєю є відсутність знань особовим складом тактико-технічних характеристик зброї, порушення заходів безпеки, а також низька організація проведення стрільб.

Якщо проаналізувати причини та обставини подій, що сталися минулого року, то можна зробити висновок, що роботу зі збереження життя та здоров'я персоналу далеко не всюди організовано на високому рівні. Трапляється, що керівництво та відповідні посадові особи на місцях пасивно спостерігають за незадовільним станом охорони праці та військової дисципліни у підпорядкованих підрозділах. Проведення інструктажів щодо виконання різних видів робіт, особливо господарських, будівельних і ремонтних, використання транспорту на службі та побуті, а також купання у водоймах організуються і здійснюються формально і, як наслідок, не дають позитивних результатів.

Така невтішна статистика змушує задуматися над заходами для запобігання травматизму персоналу відомства. Тож варто звернутися до нормативно-правової бази з питань охорони праці, адже вона дає широкі можливості для її практичного застосування за всіма напрямками повсякденної службової діяльності та охоплює поле діяльності значної частини посадових осіб у кожному органі охорони державного кордону та забезпечення.

З метою конкретизації завдань, їх своєчасного та якісного виконання з максимальним охопленням персоналу відомства здійснено комплекс відповідних заходів. Зокрема, укомплектовано штат посадовими особами з числа старших техніків з технічного нагляду та інженерів з охорони праці органів охорони державного кордону і забезпечення. Також проведено навчально-методичні збори зі старшими офіцерами з технічного нагляду та охорони праці регіональних управлінь.

Крім того, постійно здійснюється моніторинг динаміки подій і змін у повсякденній діяльності прикордонних колективів, результати якого узагальнюють посадовці сектору технічного нагляду та охорони праці Департаменту персоналу Адміністрації Держприкордонслужби.

Всі ці заходи дають змогу аналізувати стан охорони праці, здійснювати профілактику нещасних випадків на службі та у побуті, а також своєчасно реагувати на виникаючі загрози чи прорахунки.

Додаткові заняття з персоналом з питань безпеки дорожнього руху, поведінки на воді з прийняттям відповідних заходів, а також проведення тренінгів за участю медичного персоналу з метою надання лікарської допомоги є основними профілактичними заходами, до яких також залучаються спеціалісти головних регіональних управлінь Держпраці України.

Варто зазначити, що одним із кращих у роботі з профілактики травматизму серед персоналу є Львівський прикордонний загін. Так, до Дня охорони праці вже проведено семінар-нараду з теми: «Профілактика травматизму серед персоналу структурних підрозділів прикордонного загону», який організували старший технік з технічного нагляду старший прапорщик Олена Воевода і працівник Володимир Чамара.

До цього заходу залучено максимальну кількість військовослужбовців і працівників, а також у ньому брали безпосередню участь два головних державних інспектори Головного управління Держпраці у Львівській області.

Тільки у Львівському прикордонному загоні вже восьмий рік поспіль активно висвітлюються питання з охорони праці в матеріалах електронних видань «Прикордонник Львівщини», «Ветеран Західного кордону», а також у навчально-методичних посібниках, які постійно оновлюються та використовуються з організаційних питань у структурних підрозділах прикордонного загону.

Надзвичайно важливим завданням у роботі з профілактики травматизму є формування навичок безпечної поведінки. Тому перед виконанням будь-яких дій необхідно пам'ятати, до яких наслідків може призвести необережне поводження зі зброєю, порушення Правил дорожнього руху, невикористання засобів захисту тощо. Також потрібно розуміти, що краще безпечніше, ніж швидше, постійно вчитися на помилках інших людей, розвивати інстинкт самозбереження як природний спосіб уникнути небезпеки під час виникнення екстремальних ситуацій.

Крім того, керівникам усіх рівнів потрібно розуміти природу стресу і механізми його впливу на персонал, щоб захистити і зміцнити здоров'я, добробут і продуктивність персоналу, а також запобігти трагічним випадкам з ним. Адже вчасно вжиті заходи можуть зберегти життя та здоров'я, тому дуже важливо вживати конкретних профілактичних заходів, спрямованих на запобігання стресам та їх потенційним наслідкам.

■ традиції

Святкуємо
Воскресіння Христове

Свято Пасхи Христової в ряду всіх християнських празників є найвищим, радісним і урочистим торжеством із торжеств, з яким пов'язано чимало звичаїв і обрядів.

Світлана ДЕЙЧУК

СИМВОЛИ ВЕЛИКОДНЯ

Страсного тижня господині печуть особливий хліб — паску — на згадку про Христові слова: «Я є Хліб життя». Ці паски є найбільшою окрасою і основною поживою великоднього столу.

Писанки та крашанки — основні побутові атрибути головного християнського свята, а освячені в церкві, — найпоширеніший подарунок у ці дні.

Традиція фарбування яєць має давню історію, початок якої губиться в століттях. Існує кілька версій її виникнення.

Відповідно до першої незабаром після Вознесіння Христа Спасителя на небо Марія Магдалина прийшла для Євангельської проповіді в Рим. У ті часи було прийнято, приходячи до імператора, підносити йому подарунки. Заможні приносили коштовності, а бідні люди те, що могли. Тому Марія Магдалина, котра не мала нічого, крім віри в Ісуса, простягнула імператору Тиберію куряче яйце з вигуком: «Христос Воскрес!». Імператор, засумнівавшись у сказаному, зауважив, що ніхто не може воскреснути з мертвих і в це так само важко повірити, як і в те, що біле яйце може стати червоним. Не встиг Тиберій договорити ці слова, а яйце стало перетворюватися з білого в яскраво-червоне.

Друга версія цілком повторює першу. Різниця в тому, що замість імператора Тиберія Марія Магдалина піднесла яйце в подарунок Понтію Пілату, прокуратору Іудеї.

Версія третя пов'язана з ім'ям римського імператора Марка Аврелія (одного з ворогів християнства). В день появи на світ майбутнього імператора курка знесла яйце, вкрите суцільно яскраво-червоними крапками. Цю подію сприйняли як знак гарного майбутнього для новонародженого. Тоді в Римі з'явилася традиція посилати як привітання яскраво пофарбовані яйця. Християни вклали інший зміст у цей звичай, перейнявши його: яйце до Великодня забарвлене в колір Христової Крові.

За четвертою версією: у дні, що послідували за смертю Спасителя, збиралися на бенкет сім рабинів. Пригощали їх, серед усього

іншого, смаженою куркою й вареними яйцями. Один із них згадав про Розп'ятого, розповівши про те, що Той обіцяв воскреснути на третій день. Господар будинку заперечив, сказавши, що швидше смажена курка оживе, а яйця стануть пурпуровими. Саме так і сталося. З тих пір, у пам'ять про цю подію, яйце на Великдень фарбують у червоний колір.

Згідно з п'ятою версією Богородиця, щоб розважити Свого Сина, розфарбовувала для нього курячі яйця. Фарбовані яйця у носіїв віри в Христа завжди служили символом Воскресіння Ісуса, а з ним і очищення в ім'я нового кращого життя. Червоне забарвлення яєць символізувало кров Христа і одночасно служило символом Воскресіння. І якщо людина живе за християнськими заповідями, то долучається до спокутних заслуг.

НАРОДНІ ЗВИЧАЇ

Великдень українці завжди святкували радісно, піднесено. Готувалися до нього заздалегідь. Упродовж тижня перед цим наводили лад у господарстві: прибирали, мазали хати, розмальовували стіни зсередини та зовні. Прикрашали покуть, вивішували найкращі рушники.

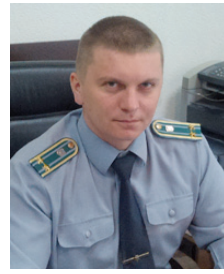
Після заутрені, власне кажучи, і починається народне святкування. Вся сім'я збиралася під образами для молитви. Потім сідали за стіл. Помолитись, розговлялися у першу чергу яйцем, бажаючи одне одному здоров'я, ілі паску, шинку та інші блюда.

Великодні традиції — це також і гаївки — пісні народного походження, які є весняними піснями. Гаївки ведуть свій початок ще з дохристиянських часів. У них відображалася радість від приходу весни та Воскресіння Христового, процес роботи на землі та збирання урожаю. Гаївки переважно зводяться до того, що усі учасники відтворюють те, про що співається рухами, або одна людина, яка є в колі, повторює ті чи інші рухи, про які співають всі інші. Коло в гаївках, наче символізує нескінченність життя.

Переважаю молоді і діти збиралися після урочистої Вечірні у неділю біля церкви та починали виконувати гаївки. Це триває усі три дні Великодніх свят. Приємно, що нині ця традиція відроджується.

Великдень — це добра нагода зміцнитися духовно, сповнити серця добротою, турботою про ближнього та любов'ю. Син Божий переміг зло і воскрес. Це додає впевненості, що будь-які труднощі можна здолати. Тож нехай сяйво благодатного Великоднього вогню принесе у ваші оселі вітху й надію, добро та благополуччя! ■

■ від щирого серця!

Державної прикордонної служби України підполковника МЕЛІШКА Олександра Михайловича!

Бажаємо сонця на кожній стежині,
Вірних друзів завжди на путі.
Хай усе, що потрібно людині,
Суттинком буде тобі у житті!
Хай доля дарує щасливі хвилини,
У дружньому колі, у колі родини,
Нехай оминають всі болі й тривоги,
Хай стелиться рівно життєва дорога!

Дружина Олена, донечка Мар'яна, батьки Михайло Васильович і Євгенія Йосипівна, а також однокашники й друзі щиро вітають із Днем народження коменданта Окремої комендатури охорони і забезпечення

Коллектив управління матеріального забезпечення Департаменту ресурсного забезпечення АДПСУ щиро і радісно вітає з Днем народження приємну, чуйну й надзвичайно відповідальну людину СКАКОВСЬКОГО Валентина Аполлінарійовича!

Бажаємо й надалі залишатися таким енергійним і невтомним, завзятим і неспокійним душею, щирим, турботливим і щедрим на добро. Нехай Господь Бог щедро дарує Вам щастя, здоров'я, світлу радість і родинні гаразди!

2 травня святкує свій День народження дорога дружина та матуся Таясія ДЯЧЕНКО. Від усієї душі хочемо побажати їй міцного здоров'я, миру, злагоди, любові, сімейного затишку та Божого благословення!

Хай сміх твій лунає, неначе дзвіночок!
Хай доля плете тобі з щастя віночок,
У небо підносять хай мрії тебе крила!
Ми любимо тебе! З Днем народження, мила!
З любов'ю чоловік Володимир та доньки Іринка і Анютка

■ анонс

Забіг прикордонної пам'яті

14 травня у столичному парку «Перемога» буде проведено забіг Пам'яті. Захід має на меті вшанування героїв-прикордонників, які загинули захищаючи суверенітет і територіальну цілісність нашої держави під час проведення антитерористичної операції.

Окрім, власне, самого забігу, програма дійства передбачає низку культурних заходів — таких, як дитячі конкурси, презентація службових собак, плетіння маскувальної сітки для наших бійців у зоні АТО, презентація слайд-шоу про загиблих і зниклих безвісти прикордонників, частування чаєм із канапками тощо.

Для участі у забігу Пам'яті запрошується персонал Адміністрації Держприкордонслужби та частин Київського гарнізону, члени їхніх сімей, школярі, ветерани, а також усі бажаючі.

■ поетичним рядком

Реквієм за Чорнобильською АЕС

А Чорнобиль в дозиметрах дзвенить,
А Чорнобиль як рана у серці болить.
Скільки горя Чорнобиль країні завдав —
Мирний атом бідою нам чорною став.

Було місто і станція поряд була,
Та помилка людей до біди призвела.
Нині міста немає, лиш є саркофаг,
Місто — наче примара. І біль у очах.

Сталось все так раптово — ніхто на бажав,
Щоб четвертий реактор вогнем запалав.
І відтоді життя в іншій руслі пішло —
Що було ДО біди, і що ПІСЛЯ було.

Ніби сяйво північне реактор сів
І жорстоку біду навкруги розсів,
І вмирили пожежники — саме вони
Перший бій прийняли — України сини.

Героїзм був як норма і, хто як умів
Працював, аби люд від біди уцілів.
І якби в світі знали, як тут їх спасли,
То кредити на блюді самі б принесли.

Вітер бродить в під'їздах домів,
Заглядає в квартири, де люд гомонів,
Де родилися діти, стівали пісні,
Де ще й досі портрети висять на стіні.

В саркофагу, що поряд, дримає уран,
Наче монстр у печері, чи злий великан.
Хто зуміє навки приспати його,
Хто спасителем стане народу свого?

Хай Чорнобиль нагадає всім нам, живим:
Мирний атом не завжди буває таким.
І нехай радіацію, бери, рентгени
Відпрацьовують тільки на стендах учені.
Надія ПАСІЧНИК

■ отакої!

У Lifenews все літає

На сайті російського пропагандистського каналу Lifenews опубліковано новину про «перший запуск ракети Союз», який, як відомо, так і не відбувся.

— Сьогодні на космодромі Восточный в Амурської області состоялся первый запуск ракеты Союз. Носитель выведет на орбиту сразу три космических аппарата — это «Аист-2Д», «Ломоносов» и наноспутник SamSat-218, — йдеться в повідомленні на сайті телеканалу.

У соцмережах глумляться з цього приводу, адже за кілька хвилин до запуску ракети її старт було скасовано. ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:

61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 46782
Наклад: 5000 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися
у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства
Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат,
власних назв та інших відомостей несуть автори
публікацій, а рекламної інформації — рекламода-
вець. Редакція не листується з читачами. Редакція
може не поділяти точку зору автора. Рукописи не
повертаються і не рецензуються. Редакція залишає
за собою право редагувати матеріали. При вико-
ристанні наших публікацій посилання на газету
обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net